Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część LXXVI.

wydana i rozesłana: 25. Czerwca 1850.

239.

Rozrządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 24. Maja 1850,

do konsystorza c. k. uniwersytetu we Wiedniu, i do senatów akademickich w Pradze, i Krakowie:

którem przeciąg farmaceutycznego kursu naukowego ustanowione i uczących się farmaceutyki, lubo nie są imatrykulowanymi uczniami fakultetu, od składania egzaminów semestralnych uwolniono.

Nauka farmaceutyki nie sposobi się do ściągnienia tejże na rok jeden, tak z powodu ilości i obszerności przedmiotów naukowych, które obejmuje, jak też z powodu praktycznych ćwiczeń z jej nauką, a zwłaszcza z nauką chemii połączonych, wiele czasu wymagających. Trzeba przeto koniecznie żądać od aspirantów, do magisteryum farmaceutyki chcących być przypuszczonymi do ścisłych egzaminów, aby się wykazali, że się przez lat dwa przykładali do nauki zawodu swego, jak to już w lek. chir. planie naukowym z roku 1833 przepisano.

Równie też słuchacze farmaceutyki nie mogą być imatrykulowani jako zwyczajni słuchacze filozoficznego wydziału, a to z powodu braku uprzedniego wykształcenia, do wstąpienia do studyów fakultetowych potrzebnego; i dla nich przepisane są przedmioty, jakich słuchać mają. Ponieważ zaś farmaceutyczny kurs naukowy tylko dwuletni jest, a kandydaci farmaceutyki w ostatniem półroczu tego kursu, farmaceutycznemi preparatami *pro magisterio* zajmować się mają, poczem natychmiast do ścisłego egzaminu przypuszczani będą, przetoż takowi do składania semestralnych i rocznych egzaminów nie są zobowiązani.

Thun m. p.

240.

Rozrządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 6. Czerwca 1850,

do wszystkich austryackich uniwersytetów,

dotyczące ważności cudzo-krajowych dyplomów doktorskich dla objętości monarchii austryackiej.

Na uczynione zapytania, pod jakiemi warunkami krajowiec lub cudzoziemiec, który osiągnął na cudzo-krajowym uniwersytecie stopień doktorski, na podstawie te-

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 25. Juni 1850.

239.

Erlass des Ministers des Cultus und Unterrichts vom 24. Mai 1850,

an das Consistorium der k. k. Universität in Wien, und an die akademischen Senate zu Prag und Krakau,

womit die Dauer des pharmaceutischen Lehrcurses festgesetzt und den Studierenden der Pharmacie ungeachtet sie nicht immatriculirte Facultäts-Schüler sind, die Ablegung von Semestral-Prüfungen erlassen wird.

Das Studium der Pharmacie eignet sich sowohl wegen der Menge als wegen des Umfanges der Lehrgegenstände, welche es umfasst, und der mit dem Studium derselben, vorzugsweise mit den der Chemie verbundenen, viele Zeit in Anspruch nehmenden practischen Uebungen, nicht zur Zusammenziehung in Ein Jahr. Es muss daher von den Aspiranten des Magisteriums der Pharmacie gefordert werden, dass sie, wenn sie zu der strengen Prüfung zugelassen werden wollen, sich ausweisen, dem Fachstudium durch zwei Jahre obgelegen zu seyn wie dies auch in dem medicinisch-chirurgischen Studienplane vom Jahre 1833 vorgeschrieben ist.

Ebenso können die Hörer der Pharmacie, wegen Mangel der zum Eintritte in ein Facultätsstudium erforderlichen Vorbildung nicht als ordentliche Hörer der philosophischen Facultät immatriculirt werden, und es sind ihnen die Gegenstände, welche sie zu hören haben, vorgeschrieben.

Da aber der pharmaceutische Lehrcurs nur ein zweijähriger ist, den Canditaten der Pharmacie im letzten Semester dieses Curses die pharmaceutischen Präparate pro magisterio *zu bereiten obliegt, und sie dann sogleich zu der strengen Prüfung zugelassen werden, so sind sie zur Ablegung von Semestral- und Annual-Prüfungen nicht verpflichtet.*

***Thun** m. p.*

240.

Erlass des Ministers des Cultus und Unterrichts vom 6. Juni 1850,

an alle österreichischen Universitäten,

betreffend die Geltung auswärtiger Doctors-Diplome für den Umfang der österreichischen Monarchie.

Ueber die angeregte Frage, unter welchen Bedingungen ein In- oder Ausländer, welcher an einer auswärtigen Universität den Doctorsgrad erworben hat, auf Grundlage des

goż może nabyć posiadania owego akademicznego uprawnienia, jakie doktorom austryackiej wszechnicy przysłuża, — wydają się następujące prowizoryczne postanowienia:

§. 1. Jeżeli jaki krajowiec lub cudzoziemiec nabył na cudzokrajowym uniwersytecie teologicznego, jurydycznego, albo filozoficznego doktoratu, na podstawie którego życzyłby sobie zająć na austryackim uniwersytecie to stanowisko, jakie udziela przez tenże nadany stopień doktorski (nostryfikacya), natenczas takowy udać się ma w tym celu do dotyczącego kolegium profesorskiego, i u tego wykazać się z swych studyów przygotowawczych i uniwersyteckich, jako też i z sposobu nabycia dyplomu swego.

§. 2. Kolegium profesorskie ma osądzić, czy kompetent pod pierwszym względem sposobem celowi odpowiednim, zadosyć uczynił rozporządzeniom, co do przeciągu i użycia czasu uniwersyteckiego dla nabycia doktoratu austryackiego istniejącym, a we Wiedniu i w Pradze po zasięgnionem porozumieniu z dotyczącemi kolegiami doktorskiemi, warunki oznaczyć, od wypełnienia których kolegium profesorskie zawisłem czyni zezwolenie na prożbę onegoż.

§. 3. Można od kompetenta żądać, aby się poddał ścisłym egzaminom z innych przedwarunkowych przedmiotów, dla austryackiego doktoratu przepisanych.

Jeżeliby od tychże albo całkiem, albo częścią odstąpić chciano, natenczas po wyłuszczeniu powodów, za tem przemawiających, kolegium profesorskie sprawę zdać ma do ministerstwa oświecenia i jego zezwolenia zasięgnąć. To we Wiedniu i w Pradze szczególnie wtedy także dziać się ma, jeżeli zachodzi niezgodność zdań między kolegium profesorskiem a doktorskiem względem kwestyi: czy i jakie ułatwienia kandydatowi mają być przyzwolone.

§. 4. Po dopełnieniu wyznaczonych warunków, albo po udzieleniu dyspensy od takowych, ze strony rektora uniwersytetu bez przedsięwzięcia aktu promocyjnego i bez wydania dyplomu zatwierdzonem być ma, że dyplomowi kandydata, na cudzokrajowym uniwersytecie nabytemu, przyznaje się: *a*) bezwarunkowo, *b)* po wypełnieniu obowiązków, przez dotyczący fakultet austryacki na niego włożonych, to samo akademiczne uprawnienie, jakiego dyplomy tegoż fakultetu w Austryi używają.

§. 5. Dopóki egzamina lekarsko-chirurgicznego doktoratu w Austryi są oraz egzaminami rządowemi, i dyplom na to wydany do praktyki uprawnia, nie może przyznana być dyplomowi doktorskiemu, na cudzokrajowym uniwersytecie nabytemu, ta sama moc, która przysłuża dyplomowi na austryackim uniwersytecie przyznanemu, lecz kompetent z reguły tym samym ma się poddać warunkom, jakie wypełnić winien kandydat doktoratu tutejszo-krajowy; przeto formalnie ma być promowanym i otrzyma osobny dyplom dotyczącej wszechnicy austryackiej.

§. 6. Co do ułatwień, takowym kandydatom może przyzwolić się mających, tudzież co do postępowania w tej mierze, w ogólności zachować się winno wedle postanowień powyższych paragrafów.

§. 7. Jeżeli profesor przy cudzokrajowym uniwersytecie powołanym będzie na profesurę przy austryackiej wszechnicy, dla której wymaga się doktoratu jako warunku z prawa lub ze zwyczaju, natenczas jego na cudzo-krajowej wszechnicy nabyty do-

selben in den Besitz derjenigen akademischen Berechtigung gelangen kann, welche den Doctoren einer österreichischen Universität zukommt, werden folgende provisorische Bestimmungen getroffen:

§. 1. Hat ein In- oder Ausländer an einer auswärtigen Universität das theologische, juridische oder philosophische Doctorat erworben, und wünscht er auf Grundlage desselben an einer österreichischen Universität diejenige Stellung einzunehmen, welche der von ihr verliehene Doctorsgrad ertheilt (Nostrification), so hat er sich zu diesem Behufe an das betreffende Professoren-Collegium zu wenden, und sich bei demselben über seine Vor- und Universitäts-Studien, und über den Vorgang bei Erwerbung seines Diploms auszuweisen.

§. 2. Dieses hat zu beurtheilen, ob er in der ersten Beziehung den für die Erwerbung des österreichischen Doctorats bestehenden Anordnungen über die Dauer und Verwendung der Universitätszeit in einer dem Zwecke genügenden Weise entsprochen, und dann in Wien und Prag nach gepflogenem Einvernehmen mit den betreffenden Doctoren-Collegien, die Bedingungen zu bestimmen, von deren Erfüllung es die Gewährung seines Ansuchens abhängig macht.

§. 3. Der Bewerber kann angewiesen werden, sich den strengen Prüfungen in den übrigen für das österreichische Doctorat vorgeschriebenen Vorbedingungen zu unterziehen.

Soll hievon ganz oder zum Theile Umgang genommen werden, so ist unter Auseinandersetzung der dafür sprechenden Gründe von dem Professoren-Collegium Bericht an das Unterrichtsministerium zu erstatten und dessen Genehmigung einzuholen. Diess wird in Wien und Prag insbesondere auch dann zu geschehen haben, wenn über die Frage, ob und welche Erleichterungen dem Candidaten zu ertheilen seien, zwischen dem Professoren- und Doctoren-Collegium eine Meinungsverschiedenheit obwaltet.

§. 4. Nach Erfüllung der auferlegten Bedingungen, oder nach ertheilter Dispens von derselben, ist von Seite des Universitäts-Rectors, ohne Vornahme eines Promotionsactes und ohne Ausfertigung eines Diploms, zu bestätigen, dass seinem an der auswärtigen Universität erworbenen Diplome: a) *unbedingt, oder* b) *nach Erfüllung der von der betreffenden österreichischen Facultät ihm auferlegten Leistungen, dieselbe akademische Berechtigung zuerkannt werde, welche die Diplome dieser Facultät in Oesterreich haben.*

§. 5. In so lange die medicinisch-chirurgischen Doctorats-Prüfungen in Oesterreich zugleich Staatsprüfungen sind, und das hierüber ausgestellte Diplom die Berechtigung zur Praxis gibt, kann einem an einer auswärtigen Universität erworbenen Doctors-Diplome nicht dieselbe Wirkung eingeräumt werden, welche dem an einer österreichischen Universität erworbenen zukommt, sondern der Competent hat sich in der Regel denselben Bedingungen zu unterwerfen, welche der inländische Doctorats-Candidat zu erfüllen hat, ist sohin förmlich zu promoviren, und erhält ein eigenes Diplom der betreffenden österreichischen Universität.

§. 6. In Ansehung der, solchen Candidaten allenfalls zu gewährenden Erleichterungen und des Verfahrens bei dieser Angelegenheit ist sich im Allgemeinen nach den Bestimmungen der vorigen Paragraphe zu benehmen.

§. 7. Wird ein Professor von einer auswärtigen Universität an eine österreichische Hochschule zu einer Professur berufen, für welche das Doctorat als Bedingung gesetzlich oder herkömmlich gefordert wird, so gilt ihm sein an einer auswärtigen Hochschule erworbenes

ktorat bezwarunkowo w tej mierze tę samę dla niego sprawia ważność, jak gdyby go był na austryackiej nabył wszechnicy.

241.

Rozrządzenie c. k. ministerstwa finansów z dnia 16. Czerwca 1850,

moc mające dla wszystkich krajów koronnych, wyjąwszy królestwo Lombardzko-Weneckie,

dotyczące tymczasowego zarządzenia względem postępowania z 3procentowemi assygnacyami kasowemi oznaczonych dniem wygotowania 1. Lipca 1849, tudzież ich wymiany na skarbowe bilety państwa.

Na zasadzie Najwyższej uchwały z dnia 13. Września 1849, którą wydanie skarbowych biletów państwa przez Najjaśniejszego Pana najłaskawiej zatwierdzonem było, i w celu, by przygotować ściągnienie w dotychczasowym obiegu znajdujących się assygnacyi kasowych, dalej z uwagi na to, że potrzebnem jest, stosownie zarządzić względem wymiany 3procentowych assygnacyi kasowych oznaczonych dniem wygotowania 1. Lipca 1849, Rada ministrów uchwaliła, wydać rozporządzenie następujące, zastrzegając sobie bliższe postanowienia, dotyczące tak wydania jak umorzenia skarbowych biletów państwa:

1) Począwszy od dnia 1. Lipca 1850 3procentowe assygnacye kasowe, z dniem wygotowania 1. Lipca 1849 wydane, na skarbowe bilety państwa po 1000 złt. r., 500 złt. r. i 100 wymieniane być mogą.

2) dla tych skarbowych biletów państwa, względem prowizyi i ich przyjęcia przy zapłatach, moc mają te same postanowienia, jakie dotychczas względem 3procentowych assygnacyi przepisane były.

3) Wydanie rzeczonych skarbowych biletów państwa dzieje się pod spółdziałaniem i kontrolą banku narodowego, a summa tychże, którą wydano i znowu ściągniono, co kwartał do publicznej wiadomości podaną będzie.

4) 3procentowe assygnacye kasowe kategoryi niżej 100 złt. r. mogą być przez posiadaczy do ich wyboru, począwszy od 1. Lipca 1850, albo wymieniane jak dalece summa wystarcza, na skarbowe bilety państwa pod 1) nadmienione, lub na 3procentowe assygnacye z dnia 1. Stycznia 1850, albo też pod warunkiem zwrocenia przyniesione ku podniesieniu zapadłych prowizyi; w tymże ostatnim razie uwidoczni się nastąpiona wypłata prowizyi na przedniej stronie assygnacyi przez wyciśnięcie stępla, zawierającego czerwoną farbą wyrażone słowa: „Die Zinsen bis 1. Juli 1850 bezahlt" („prowizye do 1. Lipca 1850 zapłacone") sama assygnacya zaś posiadaczowi nanatychmiast zwróconą będzie.

5) Assygnacye, takowem potwierdzeniem opatrzone, zostają tymczasowo pod dotychczasowemi postanowieniami w obiegu, i począwszy od dnia 1. Lipca 1850 nadal 3procentową prowizyą przynosić będą.

6) Zresztą zabezpiecza się wszystkim 3procentowym assygnacyom użycie prowizyi, po d. 30. Czerwca 1850 dalej bieżących, jeżeli po dniu 1. Lipca 1850, kiedybądź do zapłat w kasach rządowych, do wymiany na skarbowe bilety państwa lub do podniesienia prowizyi przyniesione będą.

Doctorat unbedingt in dieser Beziehung ebenso, als ob er dasselbe an einer österreichischen Universität erworben hätte.

Thun *m. p.*

241.

Erlass des Finanzministeriums vom 16. Juni 1850,

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches,

betreffend eine einstweilige Verfügung über die Behandlung der 3procentigen Casse-Anweisungen mit dem Ausfertigungstage vom 1. Juli 1849 und deren Umwechslung gegen Reichsschatzscheine.

Im Grunde der Allerhöchsten Entschliessung vom 13. September 1849, mit welcher die Hinausgabe von Reichsschatzscheinen von Seiner Majestät Allergnädigst genehmiget wurde, und in der Absicht, um die Einziehung der bisher im Umlaufe befindlichen Casse-Anweisungen vorzubereiten, ferner in der Erwägung, dass es nothwendig ist, in Absicht auf die Umwechslung der 3procentigen Casse-Anweisungen mit dem Ausfertigungstage vom 1. Juli 1849 eine Verfügung zu treffen, hat der Ministerrath beschlossen, mit dem Vorbehalte der näheren Bestimmungen über die Ausgabe und Tilgung der Reichsschatzscheine folgende Anordnungen zu erlassen:

1. Vom 1. Juli 1850 angefangen können die mit dem Ausfertigungstage vom 1. Juli 1849 ausgegebenen 3procentigen Casse-Anweisungen gegen Reichsschatzscheine von 1000 fl., 500 fl. und 100 fl. umgewechselt werden.

2. Für diese Reichsschatzscheine gelten in Beziehung auf ihre Verzinsung und auf ihre Annahme bei Zahlungen dieselben Bestimmungen, welche bisher hinsichtlich der 3procentigen Anweisungen vorgezeichnet sind.

3. Die Hinausgabe der erwähnten Reichsschatzscheine geschieht unter Mitwirkung und Controle der Nationalbank und es wird der Betrag derselben, welcher ausgegeben und wieder eingelöst worden, mit jedem Vierteljahre zur öffentlichen Kenntniss gebracht.

4. Die 3procentigen Casse-Anweisungen der Kategorien unter 100 fl. können von den Besitzern, nach deren Wahl vom 1. Juli 1850 an, entweder soweit der Betrag zureicht, gegen die unter 1. bemerkten Reichsschatzscheine, oder gegen dreiprocentige Anweisungen vom 1. Jänner 1850 umgewechselt, oder gegen Wiederausfolgung zur Erhebung der fälligen Zinsen beigebracht werden; in diesem letzteren Falle wird die geschehene Bezahlung der Zinsen auf der Vorderseite der Anweisung durch Aufdrückung einer Stampiglie ersichtlich gemacht, welche die Worte enthält: „Die Zinsen bis 1. Juli 1850 bezahlt"; die Anweisung aber wird ihrem Besitzer sogleich wieder zurückgestellt.

5. Die mit dieser Bestätigung versehenen Anweisungen bleiben einstweilen unter den bisherigen Bestimmungen im Umlaufe und werden vom 1. Juli 1850 an weiter mit 3 Procent verzinset werden.

6. Ueberhaupt bleibt allen 3procentigen Anweisungen der über den 30. Juni 1850 hinauslaufende Zinsengenuss, wenn sie nach dem 1. Juli 1850, wann immer zu Zahlungen an Staatscassen, zur Umwechslung in Reichsschatzscheine oder zur Einhebung der Zinsen gebracht werden, gesichert.

7. Wymiana 3procentowych assygnacyj z dnia 1. Lipca 1849 na skarbowe bilety państwa, i wypłata prowizyi od assygnacyi, na skarbowe bilety państwa nie wymienionych, dzieje się po wszystkich głównych kasach krajowych i kameralnych urzędach płatniczych krajów koronnych, wyjąwszy królestwo Lombardzko-Weneckie, a we Wiedniu w rządowej kasie centralnej.

Krauss m. p.

242.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. Czerwca 1850,

moc mające dla wszystkich krajów koronnych,

którem się w skutek Najwyższej uchwały z dnia 17. Czerwca 1850. wydaje, i oraz począwszy od dnia obwieszczenia w wykonanie wprowadza prowizoryczne rozporządzenie względem pertraktacyi spadku przynależących osób królestw Węgier, Kroacyi i Slawonii, Wielkiego Księstwa Siedmiogrodu, województwa Serbii i banatu Temeskiego, które ze świata zeszły w tym kraju koronnym, w którym powszechna księga ustaw cywilnych w wykonaniu stoi, jako też względem pertraktacyi pozostałości osób przynależących tychże krajów koronnych, jeżeli ze świata zeszły w krajach wprzód namienionych.

Najwyższą uchwałą z dnia 17. Czerwca, raczył Najjaśniejszy Pan zatwierdzić następujące prowizoryczne rozporządzenie:

§. 1.

Jeżeli przynależące osoby krajów koronnych Węgier, Siedmiogrodu, Kroacyi, Slawonii, Serbii i banatu Temeskiego, w tych krajach koronnych zwyczajne swe zamieszkanie wzięły, w których moc ma powszechna księga ustaw cywilnych, i tamże ze świata zeszły, tedy władza, w tem miejscu przynależna, odbyć ma pertraktacyą całej w tych krajach, w których w wykonaniu stoi powszechna księga ustaw cywilnych, znajdującej się ruchomej i nieruchomej pozostałości, wedle ustaw tychże krajów koronnych. Przeciwnie zaś przystoi pertraktacya znajdującej się w wyż namienionych krajach koronnych ruchomej i nieruchomej pozostałości, władzom tych krajow, gdzie się majątek ten znajduje, wedle ustaw tamże moc mających.

§. 2.

Jeżeli przynależące osoby krajów koronnych w §. 1-m wymienionych, podczas swego doczasowego pobytu w jednym z krajów koronnych, w których moc ma powszechna księga ustaw cywilnych, ze świata zeszły, tedy sąd dotyczący, w którego okręgu wypadek śmierci się wydarzył, o tyle tylko postępować winien co do majątku ruchomego tamże pozostałego, o ile potrzeba, aby tożsamość (identyczność) osoby z pewnością ustanowiona, jej papiery i effekta zabezpieczone, te ostatnie, jeżeliby ich schowanie albo niemożliwem, albo z niestosunkowem kosztem połączonem było, sprzedane, i koszta co do zaopatrzenia choroby i pogrzebu, jako też inne podczas pobytu w tychże krajach koronnych urosłe pretensye, znajdujących się tamże wierzycieli, zaspokojone zostały.

Pertraktacya tej ruchomej spuścizny zaś i rozstrzygnienie wszelkich o testamentowe lub prawnie przepisane prawo dziedziczne wynikłych sporów przystoi przynależnej — w przypadku wątpliwości przez najwyższy trybunał sądowy naznaczyć się ma-

7. Die Umwechslung der 3procentigen Anweisungen vom 1. Juli 1849 gegen Reichsschatzscheine, und die Bezahlung der Zinsen von den Anweisungen, die nicht in Reichsschatzscheine umgewechselt werden, erfolgt bei sämmtlichen Landeshauptcassen und Cameral-Zahlämtern der Kronländer, ausser dem lombardisch-venetianischen Königreiche, und in Wien bei der Staats-Centralcasse.

Krauss m. p.

242.

Erlass des Justizministeriums vom 19. Juni 1850,

wirksam für sämmtliche Kronländer,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 17. Juni 1850 eine provisorische Verordnung über die Abhandlung von Verlassenschaften von Angehörigen der Königreiche Ungarn, Croatien und Slavonien, des Grossfürstenthums Siebenbürgen, der Woiwodschaft Serbien und des Temeser Banates, welche in einem Kronlande mit Tod abgehen, in welchem das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch gilt, sowie in Betreff der Abhandlung der Verlassenschaft von Angehörigen dieser Kronländer, in soferne sie in den zuerst genannten Ländern mit Tod abgehen, erlassen und vom Tage ihrer Kundmachung angefangen in Wirksamkeit gesetzt wird.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 17. Juni 1850 nachstehende provisorische Verordnung zu genehmigen geruht:

§. 1.

Wenn Angehörige der Kronländer Ungarn, Siebenbürgen, Croatien, Slavonien, Serbien und Temeser Banat in den Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch Giltigkeit hat, ihren ordentlichen Wohnsitz genommen haben, und daselbst mit Tod abgegangen sind, hat die an diesem Orte zuständige Behörde die Abhandlung über die ganze, in den Ländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch gilt, befindliche bewegliche und unbewegliche Verlassenschaft nach den Gesetzen dieser Kronländer zu pflegen. Dagegen steht die Abhandlung des in den oben genannten Kronländern befindlichen beweglichen und unbeweglichen Nachlasses den Behörden der Länder, wo sich dieses Vermögen befindet, nach den dort geltenden Gesetzen zu.

§. 2.

Wenn Angehörige der im §. 1 genannten Kronländer während eines zeitweiligen Aufenthaltes in einem der Kronländer, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch gilt, mit Tod abgehen, hat das bezügliche Gericht, in dessen Sprengel sich der Todesfall ereignet hat, in Beziehung auf das daselbst hinterlassene bewegliche Vermögen nur in soweit einzuschreiten, als es erforderlich ist, damit die Identität der Person festgestellt, seine Papiere und Effecten gesichert, die letzteren, soweit deren Aufbewahrung unthunlich oder mit unverhältnissmässigen Kosten verbunden wäre, veräussert und die Verpflegungs-, Krankheits- und Beerdigungskosten, sowie andere während des Aufenthaltes in diesen Ländern entstandene Forderungen daselbst befindlicher Gläubiger befriediget werden.

Die Abhandlung dieses beweglichen Nachlasses aber und die Entscheidung aller über das testamentarische oder gesetzliche Erbrecht entstehenden Streitigkeiten, kommt der zuständigen, im Falle eines Zweifels durch den obersten Gerichtshof zu bezeichnenden Behörde

jącej władzy tego kraju koronnego, do którego zmarły należał. Pertraktacya nieruchomej pozostałości, znajdującej się w tych krajach koronnych, w których moc ma księga ustaw cywilnych, przystoi w zupełnej objętości tamtejszym przynależnym władzom, wedle ustaw tamże istniejących.

Na ruchomy lub nieruchomy majątek spadkodawcy, znajdujący się w krajach koronnych wyż namienionych, nie powinien mieć żadnego wpływu sąd doczasowego spadkodawcy pobytu.

§. 3.

Jeżeli przynależące osoby wymienionych krajów koronnych tamże ze świata zeszły, a w krajach koronnych, w których moc ma powszechna księga ustaw cywilnych, dobra nieruchome posiadały, tedy pertraktacya tych ostatnich także wyłącznie przystoi przynależnym władzom tamtejszym, wedle ustaw tamże istniejących.

§. 4.

Pretensye dłużne, zawsze porachowane być winny do majątku ruchomego i idą za osobą spadkodawcy. Wyjęte są tylko dłużne pretensye, na nieruchomych dobrach zabezpieczone, które, jeżeli są zabezpieczone we Węgrzech, Kroacyi, Slawonii, Siedmiogrodzie, w województwie Serbskiem i banacie Temeskim, bez względu na osobę, doliczone być mają do majątku spuścizny tychże krajów koronnych. Przeciwnie przypadają zabezpieczone pretensye w tych krajach koronnych, w których moc ma powszechna księga ustaw cywilnych, zawsze do majątku spuścizny tychże krajów koronnych.

§. 5.

Czy pertraktacya spadkowa przystoi władzy sądowej tych krajów koronnych, w których moc ma księga ustaw cywilnych, czyli władzom sądowym w jednym z reszty innych krajów koronnych, to przecież testamentowa dziedziczna następność, o ile takowa zawisła od zewnętrznej formy rozporządzenia ostatniej woli, zawsze osądzoną być ma wedle ustaw tego miejsca, w którem toż sporządzonem było.

§. 6.

Wszystkie w niniejszem rozporządzeniu zawarte postanowienia, wzajemnie także wtedy zastósowane być mają, gdy przynależące osoby którego z tych krajów koronnych, w którym moc ma powszechna księga ustaw cywilnych, w królestwach Węgier, Kroacyi, Slawonii, Wielkiego Księstwa Siedmiogrodu, województwa Serbskiego, lub banatu Temeskiego stale osiadły lub doczasowo przebywały i tamże ze świata zeszły.

§. 7.

Niniejsze rozporządzenie nabywa we wszystkich krajach koronnych zupełnej mocy z dniem jego obwieszczenia. Patenta z dnia 7. Września 1782. i 17. Lutego 1792, tudzież wszelkie inne przepisy ustają, jakie dotychczas moc miały względem tych przedmiotów, na które się niniejsze rozporządzenie rozciąga.

Schmerling m. p.

desjenigen Kronlandes zu, welchem der Verstorbene angehörte. Die Abhandlung des in den Kronländern, wo das bürgerliche Gesetzbuch gilt, befindlichen unbeweglichen Nachlasses, steht den dortigen competenten Behörden, nach den daselbst bestehenden Gesetzen, im vollen Umfange zu.

Auf das in den oben namentlich angeführten Kronländern befindliche bewegliche oder unbewegliche Vermögen des Erblassers hat das Gericht des zeitweiligen Aufenthaltsortes keinen Einfluss zu nehmen.

§. 3.

Wenn Angehörige der genannten Kronländer dortlandes mit Tod abgehen, und in den Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch gilt, unbewegliche Güter besitzen, so steht die Abhandlung der letzteren ebenfalls ausschliesslich den dortigen competenten Behörden, nach den daselbst bestehenden Gesetzen zu.

§. 4.

Schuldforderungen sind stets zu dem beweglichen Vermögen zu rechnen und folgen der Person des Erblassers. Ausgenommen sind allein die auf unbewegliche Güter versicherten Schuldforderungen, welche, wenn sie in Ungarn, Croatien, Slavonien, Siebenbürgen, in der Woiwodschaft Serbien oder im Temeser Banate versichert sind, ohne Rücksicht auf die Person, zu dem Verlassenschaftsvermögen dieser Kronländer zu schlagen sind. Dagegen fallen versicherte Schuldforderungen in den Kronländern, in welchen das bürgerliche Gesetzbuch Giltigkeit hat, stets dem Verlassenschaftsvermögen dieser Kronländer zu.

§. 5.

Die Abhandlungspflege möge einer Gerichtsbehörde derjenigen Kronländer, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch Wirksamkeit hat, oder den Gerichtsbehörden in einem der übrigen Kronländer zukommen, so ist doch die testamentarische Erbfolge, so weit sie von der äusseren Form einer letztwilligen Anordnung abhängt, stets nach den Gesetzen des Ortes zu beurtheilen, wo diese errichtet wurde.

§. 6.

Alle in der gegenwärtigen Verordnung enthaltenen Bestimmungen sind gegenseitig auch dann anzuwenden, wenn Angehörige eines derjenigen Kronländer, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch Giltigkeit hat, in den Königreichen Ungarn, Croatien, Slavonien, dem Grossfürstenthume Siebenbürgen, der Woiwodschaft Serbien oder dem Temeser Banate sich bleibend niedergelassen oder zeitweilig aufgehalten haben und daselbst mit Tod abgegangen sind.

§. 7.

Gegenwärtige Verordnung erhält in sämmtlichen Kronländern mit dem Tage ihrer Veröffentlichung volle Wirksamkeit.

Die Patente vom 7. September 1782 und 17. Februar 1792, sowie alle übrigen Vorschriften, welche bisher über die Gegenstände gegolten haben, auf welche sich die gegenwärtige Verordnung erstreckt, werden ausser Kraft gesetzt.

Schmerling *m. p.*

Dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryjackiego.

Część LXXVII.

wydana i rozesłana
w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 25. Czerwca 1850,
w wydaniu ... : 23. Grudnia 1850.

249.

Cesarski patent z dnia 7. Maja 1850,

[illegible]

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryjacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardzki i Wenecki, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiążę Austryi; [illegible] Książę Lotaryngii, Salcburga, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; [illegible] Margrabia Morawii; [illegible] Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kyburga, Gorycyi i Gradyski; Książę Trydentu i Bryksenu; [illegible] Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenbergu i t. d.; Pan Tryestu, Kattaru i na [illegible] Wielki Wojewoda województwa Serbskiego i t. d. i t. d.

[illegible]